

Така добръ намѣстены-ты Българи въ новѣ-
тъ имъ земя невозможнo было вече Константину да
гы изгони изъ нея: защото тѣи съвременнo съ заво-
еваніе новы-ты мѣста, умѣяхъ и какъ добръ да ся
укрѣпляютъ въ тѣхъ. Той бы былъ благодаренъ още
и ако да останяхъ Българе-ти въ прѣдѣлы-ты отъ
първы-ты си завоеванія въ Мисіѣ, нъ тѣи напротивъ:
продължили завоеванія-та си и въ Тракіѣ и въ Ма-
кедоніѣ, додѣ най-сѣтнѣ принудиха Императора да
иска отъ тѣхъ миръ, по който ся обѣща да имъ пла-
ща и годишенъ данѣкъ. Слѣдъ годинѣ врѣмя Аспа-
рухъ, послѣ откакъ основа, разшири и утвърди добръ
Българско-то Господарство, умрѣлъ. На нѣгово мѣ-
сто Българе-ти си избраха за Господарь

БАТАЯ. *)

Тоя Българскый Господарь още въ Аспарухово
врѣмя бѣше ся отличилъ съ свое-то юначество и до-
стоинство. Той бѣше оня, който нанесе повечето вреди
на Погоната и принуди го да плаща данъ на Българи-
ты, а откакъ го поставиха Господарь (679), показа
ся още по-силенъ и непобѣдимъ.

Въ нѣгово-то господаруваніе Българе-ти зема-
хъ годишенъ данѣкъ отъ Византіѣ-ты спорядѣ
заключеный миръ съ Константина Погоната; нъ нѣ-

*) Батая нетрѣбува да размѣщаме съ Батбая, първыя
Кубратовъ сынъ, кой-то остана на бащино-то си
мѣсто и заварди на Волгѣ Българско-то Госпо-
дарство, което ся задържа до XV вѣкъ.